

ГЛАСЪ

Вълнува се подъ зноя
натегналъ златенъ класъ
и азъ вървя на воля
и слушамъ твоя гласъ.

Душата ми е бодра,
но въ нея тихо спятъ
мечтитѣ и възторга,
покрусени срѣдъ пжтъ.

Предъ мене мигомъ растнатъ,
обвити въ мракъ и ледъ,
като огромни храсти
годинитѣ поредъ.

Тѣ идатъ и ми спомнятъ
дни на безумна смъртъ
и моя тъменъ погледъ
потъва все отвждъ.

А чуденъ полъхъ вѣе...
Благословенъ въ скръбъта
и ти гласъ, който пѣешъ
широко надъ свѣта.